

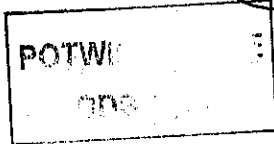
etc

Gdańsk, dnia 2019.01.07

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Sygn. akt: ŻN.8361.470.2018.BK.ML

07-01-2019

Pani Violetta Rzędowska
ul. Bernarda Chrzanowskiego 58
80-278 Gdańsk

DECYZJA Nr ŻN.D.5.2019.ML

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 40 a ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t. j. Dz. U z 2018 r. poz. 2164), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

działając w osobie Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wymierza przedsiębiorcy Pani Violetcie Rzędowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Violetta Rzędowska, ul. Bernarda Chrzanowskiego 58, 80-278 Gdańsk, **karę pieniężną w łącznej wysokości 1.500,00 (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100 złotych)** w związku z wprowadzeniem do obrotu

I. nieopakowanych środków spożywczych - 50 rodzajów wyrobów kulinarnych o wartości 589zł nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej tj. w § 19 ust. 1 pkt. 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r.

w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.)

- z uwagi na niedopełnienie obowiązku podania w karcie menu lub w innym miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu pełnego wykazu składników (wszystkich składników bądź części składników) przy: 6 rodzajach pizzy wegetariańskiej (corsica, jarska, tonno, serowa, wegetariańska, vega), 11 rodzajach pizzy z mięsem (fantazja, gyros, mięsna uczta, prezesa, chicken, wiejska, alto, tropikalna, diabelska, imperia, compositione), 14 rodzajach pizzy tradycyjnej (margheritta, fungi, salami, neapolitana, capricciose, hawajska, bomba, venezja, cztery pory roku, sycylijska, niecodzienna, yoni pepperoni, carbonara, santorini), 7 rodzajach zestawów obiadowych (schab lub pierś z grilla, schab lub pierś panierowana, schab lub pierś zapiekana z serem i anansem, schab lub pierś zapiekana z serem i pieczarkami, devolaille, połówczki z kurczaka, pierś pieczona w ziołach – zestawy obiadowe podawane są z zestawem surówek oraz do wyboru: frytki, kulki ziemniaczane, ziemniaki z wody lub ziemniaki opiekane), 5 rodzajach makaronów (spaghetti bolonese, spaghetti cabronara, penne z kurczakiem, sosem śmietanowym, pleśniak, parmezan, tagiatelle z pesto bazyliowym, kurczakiem, fasolką i parmezanem, fusili ze szpinakiem i gorgonzolą), 1 rodzaju zupy (żur z kiełbasą, jajkiem i ziemniakami), 6 rodzajach dodatków (kulki ziemniaczane, nuggetsy, sosy: pomidorowy, czosnkowy, ostry, majonezowy),

- wymierza stronie postępowania karę pieniężną z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset 00/100 złotych),

II. 1 porcji pizzy fungii o średnicy 30 cm i o składzie ser, pieczarki w cenie 15 zł, zafałszowanej w rozumieniu art. 3 pkt 10 c cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,

— z uwagi na podanie w oznakowaniu tej potrawy zamieszczonym w cenniku danych niezgodnych z prawdą w zakresie jej składu – w cenniku oferowano pizzę fungi z serem a analiza laboratoryjna wykazała obecność niedozwolonego **tluszczu obcego w tłuszczu mlecznym** w ilości 92,06%.

- wymierza stronie postępowania karę pieniężną z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy, o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc 00/100 złotych).

Powyższe stwierdzono w toku kontroli przeprowadzonej w restauracji Toni Pepperoni ul. Bernarda Chrzanowskiego 58, 80 – 278 Gdańsk, należącej do strony postępowania.

UZASADNIENIE

W dniach 18-26.07.2018 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.470.2018.ML z dnia 17.07.2018 r.,

podstawa prawna: art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1-14 ze zm.; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3, Tom 45, s. 200-251), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z 2018 r. poz. 650) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, 2056, z 2018 r. poz. 650) przeprowadzili kontrolę w restauracji Toni Pepperoni ul. Bernarda Chrzanowskiego 58, 80 – 278 Gdańsk należącej do Pani Violetty Rzędowskiej.

W toku kontroli oceniono prawidłowość oznakowania oraz rzetelność informacji przekazywanych o oferowanych w dniu 18.07.2018r potrawach.

W wyniku kontroli stwierdzono, że w kartach menu oraz w miejscu sprzedaży i innych miejscach dostępnych bezpośrednio konsumentowi finalnemu nie dopełniono obowiązku podania wykazu składników (wszystkich składników bądź części składników) 50 rodzajów wyrobów kulinarnych, opisanych w punkcie I sentencji decyzji, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt. 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie *znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.).

W toku kontroli do badań laboratoryjnych pobrano zakupioną pizzę fungi o składzie **ser, pieczarki**. Analiza laboratoryjna przeprowadzona w laboratorium w Olsztynie UOKiK w Warszawie wykazała w próbce obecność niedozwolonego **tłuszczu obcego w tłuszczu mlecznym** w ilości 92,06%, co jest niezgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007. Powyższe świadczy o wprowadzeniu do obrotu ww. potrawy jako zafałszowanej w rozumieniu art. 3 pkt 10 c cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych z uwagi na podanie w jej oznakowaniu zamieszczonym w cenniku danych niezgodnych z prawdą w zakresie jej składu.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie postępowania kary pieniężnej zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 cyt. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego (pkt II sentencji decyzji) oraz artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej

określonej w przepisach o jakości handlowej (pkt I sentencji decyzji), o czym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę pismem z dnia 07.12.2018 r.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 07.12.2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do strony postępowania o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów oraz przychodu. Odpowiedź wpłynęła do organu w dniu 21.12.2018 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011 r. str. 18 ze zm.). Art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia stanowi, że podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

Prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością - art. 8 ust. 1 cytowanego rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady.

Wyroby - potrawy sprzedawane w restauracjach są środkami spożywczymi w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady, zgodnie z którym środek spożywczy (żywność) to każda substancja lub produkt przetworzona, częściowo przetworzona lub nieprzetworzona, przeznaczona do spożycia przez ludzi lub, których spożycia przez ludzi można się spodziewać. Forma sprzedaży polegająca na sprzedaży potraw pochodzących z własnej produkcji w restauracjach jest wprowadzeniem ich na rynek (do obrotu) w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady, zgodnie z którym obrót oznacza posiadanie żywności w celu sprzedaży z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 cyt. ustawy o jakości handlowej art. rolno – spożywczych to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta – art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych.

Artykuł rolno-spożywczy zafalszowany zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 10 lit. c ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych to „produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej”.

Zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafalszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł”.

Regulacje dotyczące oznakowania środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania określono w cytowanym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych:

„W przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się wykaz składników – zgodnie z art.18-20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia” - § 19 ust. 1 pkt 3.

Przepis § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Ponadto, ustawodawca jednoznacznie wskazuje, iż informacje, o których mowa powyżej powinny znajdować się w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, niezależnie od ewentualnych dodatkowych wskazówek kierowanych do konsumentów przez personel. Stosowana forma udostępniania informacji poprzez personel nie odpowiada celowi przepisu prawa cytowanego wyżej, jakim jest zapewnienie konsumentom informacji o dostępności składu produktów.

Kwestia bezpośredniej dostępności została wyjaśniona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie m. in. w wyrokach z dnia 27 stycznia 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1563/15, 17 listopada 2010 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1652/10, z dnia 7 stycznia 2013 r. sygn.. akt VI SA /Wa 1914/12 oraz z dnia 8 marca 2017 r. sygn.. akt VISA/Wa 1944/16. Sąd wskazał w tych orzeczeniach, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez domagania się ich lub konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie od sprzedawcy. Konieczność podjęcia takich działań powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem potrawy niezgodnej z jego oczekiwaniami. Z tego względu, nie czyni zadość wymaganiom określonym w ww. przepisie udostępnianie informacji na temat żywności – potraw tylko i wyłącznie na życzenie konsumenta.

Z uwagi na to ustawa o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3: *„Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno - spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno - spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.*

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. przepisu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie.

Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VISA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Nie ma przy tym znaczenia czy nieodpowiadające jakości handlowej produkty zostały wprowadzone do obrotu w wyniku celowego działania strony postępowania, czy też nie, gdyż to wyłącznie na stronie postępowania spoczywał obowiązek prawidłowego oznakowania oferowanych przez nią środków spożywczych - potraw.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził i uznał co następuje:

Ad I. W części dotyczącej wprowadzenia do obrotu nieopakowanych środków spożywczych, nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił zgodnie z art. 40a ust. 5 cytowanej ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość obrotów oraz przychodu.

Strona popełniła czyn opisany w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, tj. wprowadziła do obrotu artykuły spożywcze – potrawy nieprawidłowo oznakowane z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu pełnego części składników wchodzących w skład potraw. A informacja o substancjach lub produktach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji znajdowała się w miejscu bezpośrednio dostępnym dla konsumentów.

Strona podejmując działalność gospodarczą w zakresie branży żywienia zbiorowego zobowiązane były znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nie działalnością. Nieprawidłowe oznakowanie stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego.

Nie ulega wątpliwości, że strona nie zapewniła konsumentom rzetelnych informacji o oferowanych produktach, co ma szczególnie istotne znaczenie zwłaszcza w przypadku osób z różnego rodzaju nietolerancjami pokarmowymi, które z tego względu muszą unikać pewnych

składników (składniki alergenne). Nieznajomość przepisów w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Miarkując zakres opisanych naruszeń prawa organ stwierdził, że prawidłowe, rzetelne i pełne oznakowanie produktów stanowi jeden z najważniejszych elementów jakości handlowej.

Na podstawie zgromadzonej dokumentacji, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalił, że jest to pierwszy przypadek naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o jakości handlowej artykułów rolno spożywczych.

Ad. II. W części dotyczącej wprowadzenia do obrotu 1 porcję pizzy fungii o średnicy 30 cm zafałszowanej w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* co w istotny sposób naruszało interesy konsumentów.

Podejmując decyzję o zakupie potrawy konsument kieruje się przede wszystkim informacjami zawartymi w karcie menu (cenniku). Informacje te w związku z powyższym powinny być rzetelne i zgodne z rzeczywistym stanem, a także powinny odzwierciedlać charakter potrawy, ponieważ wpływają one na odróżnienie jej od innych, podobnych potraw i w efekcie na dokonanie właściwego i świadomego wyboru konsumenta przy ich zakupie.

W omawianym przypadku deklarowany w składzie „ser” produkowany jest z mleka i zawiera jedynie tłuszcz mleczny natomiast użyty produkt zawierał tłuszcz obcy.

Sprzedane inspektorom w ramach zakupu kontrolnego potrawa została wyprodukowana w lokalu należącym do strony postępowania i to ona ponosi pełną odpowiedzialność za jakość oferowanych potraw. Wprowadzenie do obrotu zafałszowanej potrawy w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* stanowi istotne z punktu widzenia jego właściwości naruszenie wymagań w zakresie jakości środka spożywczego. Zatem zdaniem organu stopień szkodliwości czynu jest znaczny.

Strona postępowania prowadząc działalność gastronomiczną winna znać przepisy prawa regulujące tę działalność w tym przestrzeganie obowiązku dot. wprowadzania do obrotu artykułów zgodnych z obowiązującym prawem i zadbać, aby jego wykonanie było rzetelne i odpowiadało normom ustawowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2010 r., sygn. VI SA/Wa91/10). Wskazać należy, że niewiedza nie zwalnia strony postępowania z tej odpowiedzialności. Ponadto, usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości nie zmienia faktu, że strona wprowadziła w błąd konsumentów co do tożsamości nabywanej potrawy.

Oceniając zakres naruszenia organ stwierdził, że rzetelne oznakowanie produktów stanowi jeden z najważniejszych elementów jakości handlowej. Ujawnione uchybienia naruszyły przepisy prawa o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych, mające charakter istotny z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Przy ocenie dotychczasowej działalności podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych organ wziął pod uwagę fakt, że strona postępowania - jak wynika z prowadzonej dokumentacji, po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wielkość obrotów i przychodu przesłanych przez stronę .

Organ orzekający wymierzając karę pieniężną stronie wziął pod uwagę także wartość kontrolowanych artykułów rolno – spożywczych tj. 874zł.

Organ uznał, że wymierzona stronie kara w ustalonej wysokości będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej w szczególności bez cech zafalszowania, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona postępowania Pani Violetta Rzędowska, powinien wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 800), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 K.p.a.).

3. Zgodnie z art. 127 a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*.

Otrzymują:

1. Pani Violetta Rzędowska, ul. Bernarda Chrzanowskiego 58, 80-278 Gdańsk

Adres do doręczeń: ul. Starogardzka 87 lok. 11, 80-180 Gdańsk

2. Wydział BA w/m

3. a/a

Starszy Specjalista

Piotr Pakowski
Piotr Pakowski
03.01.2019.

w/z Pomorskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Emilia Kobacz
Zastępca Pomorskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 87 – 83
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40

3. Zgodnie z art. 127 a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*.

Otrzymują:

1. Pani Violetta Rzędowska, ul. Bernarda Chrzanowskiego 58, 80-278 Gdańsk

Adres do doręczeń: ul. Starogardzka 87 lok. 11, 80-180 Gdańsk

2. Wydział BA w/m

3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Anna Kłocha

Anna Kłocha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOSCIOWYCH I NIEŻYWNOSCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 87 – 83
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40